

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai
1981 m.
lapkričio
24 d.
Antradienis
Nr. 138 (4331)
Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

TSRS
60-MEČIUI -
60 spartuoliško
darbo savalėlių!
3-oji savaitė:

Spartuoliškomis
penkmečiais statyboms

TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesija

MASKVA. (TASS-ELTA). Lapkričio 19 d. Kremliuje baigė darbą dešimtojo šaukimo TSRS Aukščiausiosios Tarybos šeštoji sesija.

Vakare įvyko bendras Sąjungos Tarybos ir Tautų Sąjungos posėdis.

Susirinkusieji audringai, ilgais plojimais sutiko draugus L. BREZNEVĄ, J. ANDROPOVĄ, K. CERNENKĄ, M. GORBACIOVĄ, A. GROMYKĄ, A. KIRILENKĄ, D. KUNAJEVĄ, A. PELSĘ, G. ROMANOVĄ, M. SUSLOVĄ, V. SCERBICKĮ, N. TICHONOVĄ, D. USTINOVĄ, H. ALIJEVĄ, P. DEMICEVĄ, T. KISELIOVĄ, V. KUZNECOVĄ, B. PONOMARIOVĄ, S. RASIDOVĄ, M. SOLOMENCEVĄ, E. SEVARDNADŽĘ, I. KAPITONOVĄ, V. DOLGICHĄ, M. ZIMIANINĄ, K. RUSAKOVĄ.

Balgiama įžodį dėl šalies valstybinių planų tarė TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojas, TSRS valstybinio plano komiteto pirmininkas N. Baibakovas. Deputatai vienbalsiai priėmė įstatymą dėl TSRS

1981—1985 metų valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo plano, įstatymą dėl TSRS 1982 metų valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo plano ir nutarimą dėl TSRS 1981 metų valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo plano vykdymo.

Balgiama įžodį dėl valstybinio biudžeto tarė TSRS finansų ministras deputatas V. Garbuzovas.

Vienbalsiai buvo priimtas įstatymas dėl TSRS 1982 metų valstybinio biudžeto ir nutarimas patvirtinti TSRS 1980 metų valstybinio biudžeto įvykdymo ataskaitą. Atsižvelgiant į TSRS Aukščiausiosios Tarybos rūmų nuolatinių komisijų pasiūlymus patvirtintos 1982 metų valstybinio biudžeto pajamos 321.976.410 tūkstančių rublių, išlaidos — 321.690.710 tūkstančių rublių, pajamoms viršijant išlaidas 285.700 tūkstančių rublių.

Išklausę TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo sekretoriaus M. Georgadžės pranešimą, deputatai priėmė atitinkamus įstatymus ir nutarimus.

Konferencija, skirta Maskvos mūšio 40-mečiui pažymėti

Artejanai įžymiai sukačiškai — Maskvos mūšio 40-mečiui, LKP Anykščių rajono komitetas ir „Zinijos“ draugijos Anykščių skyrius surengė mokslinę-leidinę konferenciją, skirtą Maskvos gynėjų įgydarbiui pažymėti.

Konferencijoje dalyvavo nemaža grupė politinio švietimo propagandistų. „Zinijos“ draugijos lektorių, rajono mokyklų mokytojai istorikai.

Įžanginius žodžius konferencijai pradėjo LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius J. Dailydė.

Didžiojo mūšio prie Maskvos istorinę reikšmę, tautinių karių ir liaudies

savigynos būrių kovotojų masinį didvyriškumą konferencijos metu plačiai nušvietė savo pranešime Vilniaus inžinerinio statybos instituto vyr. dėstytojas, Didžiojo Tėvynės karo dalyvis V. Tutkus.

Mintimis apie tarybinių karių ištvermę, jų parodytą narsumą kovoje prieš fašistinius grobikus konferencijos metu pasidalino ir anykšteinai, buvę Didžiojo Tėvynės karo dalyviai M. Rimaitis, K. Kairiūkštis, Vl. Barkauskas.

„K. d.“ inf.

Lenktynlaivja kalmo statybininkai

Anykščių tarpkolūkinės statybos organizacijos kolektyvo nariai kovoja už prisimintų socialistinių įsipareigojimų, penkmečio pirmųjų metų užduočių įvykdymą. Iki lapkričio pirmosios dienos kaimo statybininkai atliko statybos montavimo darbų už vieną milijoną 686 tūkstančių rublių planinę užduotį įvykdė 100,4 procento. Ypač gerų rezultatų pasiekė darbų vykdytojas A. Parachonkos vadovaujamas statybininkų kolektyvas, dešimties mėnesių gamybinių užduočių viršijęs beveik šešiasdešimčia tūkstančių rublių. Sparčiai vyksta darbai „Svyturio“, K. Staro kolūkių karių fermų statybose. Socialistinio lenktyniavimo pirmūnų gretose — brigadininkai P. Kezulas ir K. Dulka, jaunasis statybininkas G. Cekanavičius, mechanizatoriai M. Zemaitis, P. Vildžiūnas ir daugelis kitų.

R. Jočys

Darbymetis gintariečių dirbtuvėse

Rajono ūkiuose prasidėjo žemės ūkio technikos remonto darbas, nuo kurio spartos ir kokybės daug priklauso ateinančių metų žemdirbystės rezultatai.

Tai gerai supranta visi mūsų kolūkių technikos šeimininkai. Remontininkai Alvydas Staniūnas, Vytautas Ramanauskas bei kiti jų darbo draugai jau baigė remontuoti visus ūkyje turimus plūgus ir kultivatorius. Ne užilgo turėtų būti ir sėjos mašinų bei kito dirvos įdirbimo inventoriaus remonto pabaiguvės, kurias artina nuoširdus ir sąžiningas dirbtuvėse triūsiančių Broniaus Klimantavičiaus, Adomo Zemaičio, Juozo Cimolonskio ir kitų mechanizatorių triūnas, — papasakojo „Gintaro“ kolūkių technikos eksploatacijos inžinierius Alvydas Sičiūnas.

„Iki gruodžio pabaigos užbaigti ratinių, iki sekančių metų sausio 15 dienos —

vikšrinių traktorių remontą“, — įrašyta gintariečių mechanizatorių socialistiniuose įsipareigojimuose. Vyrų žodžiais: iš ratinių traktorių belikę remontuoti du, neblogai sekasi ir vikšrinių traktorių remontininkams. Ypač šauniai darbuojasi Dabūžių dirbtuvių kolektyvas, kuriam vadovauja Vytautas Keibas. Pats pirmasis čia savo „plieno žirgą“ atsiremontavo Povilas Aviža, netrukus dirbtuvės paliks Petro Gričiūno ir Antano Buzio traktoriai. Puikų darbų spartą rodo ir Repšėnų dirbtuvių dirbantieji.

Geras spartaus ir kokybiško darbo veiksnys — remontininkų socialistinis lenktyniavimas, — teigia ūkio technikos eksploatacijos inžinierius Alvydas Sičiūnas. — Tam tikslui yra priimti atitinkami nuostatai, pasirūpinta socialinių viešumų, geriausiai dirbantiems numatytos paskatinimo priemonės.

K. Litvinas

Seminaras propagandistams

LKP Anykščių rajono komiteto politinio švietimo kabinete įvyko komjaunimo politinio švietimo ratelių propagandistų seminaras. Apie politinio švietimo ratelių užduočių eigą, organizacinius klausimus, valdžinių techninių priemonių panaudojimą propagandiniame darbe, propagandistų ir klausytojų referatų konkursą kalbėjo LLKJS Anykščių rajono komiteto antrasis sekretorius A. Kučinskas. Pranešimą „Lenininiai principai propagandiniame darbe“ skaitė Anykščių buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato propagandistė Z. Barkauskienė.

Propagandistams buvo išdalyta metodinė medžiaga, atsakyta į jiems pateiktus klausytojų klausimus.

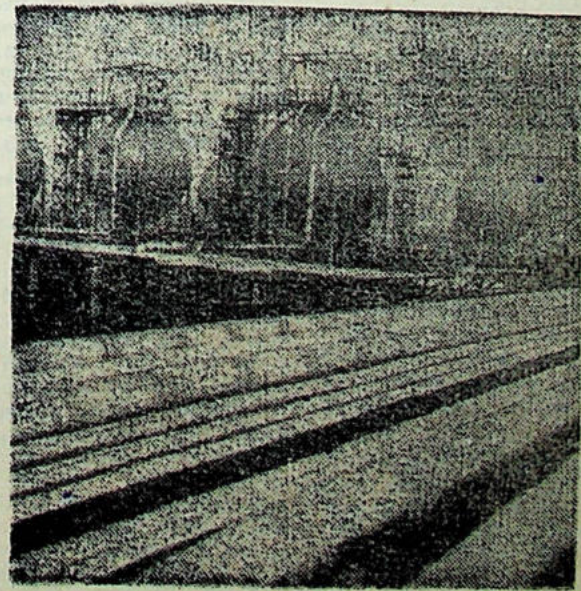
R. Leščiuvenė
LLKJS Anykščių rajono komiteto instruktorė

Kad padangėtų naftos produktų

Visu pajėgu dirba Mažeikių naftos perdirbimo gamyklos pirmoji dalis, statoma antroji. Per XI penkmetį numatyta kelugubai padidinti naftos perdirbimo respublikoje.

NUOTRAUKA: vienas geriausių brigadininkų, „Garbės ženklų“ ordininkas Alfonsas Gedmingas; su skystintųjų dujų parko vaizdas. A. Dilio nuotr. (ELTA)

B. Sakanalė

Jaunėja kolektyvas — didėja užmojai

Pasakoja Albinas Burneikis, „Puntuko“ kolūkio pirmininkas

Mūsų kolūkio žemdirbiai iki šiol negalėjo pasigirti labai intensyvia gamyba, pavyzdinčiai tvarkoma stambia gyvenvietė. Bet į vienuoliktąjį penkmetį žemdirbių kolektyvas įkopė, turėdamas aiškias, gera žadančias ateities perspektyvas. Po visiemis įgyvendintais dešimties metų kaimo senėjimo, darbo rankų stygiaus mes pastebime vis tik giedresnę nuotaiką — kolektyvo jaunėjimo procesą.

Siemė į kolūkį grįžo trys mūsų stipendininkai. Troškūnų profesinėje technikos mokykloje įsigiję mechanizatorių profesijas. Penki jauni vilkiniai, demobilizavęsi iš Tarybinės Armijos, liko gimtajame kolūkyje ir dirba valtuotojais, mechanizatoriais, vidurinėsios grandies specialistais. Laukiame grįžtančių rudenį dar dviejų, bebalgiantų karinę tarnybą: šiedu jauni vyrai pasirėngę imti į rankas traktoriaus arba automašinos vairą. Iš gimtojo kolūkio kilusių specialistų taip pat nestokojame: trys siemet grįžo, baigę technikumus, kita tiek mokosi vidurinių specialiųjų mokyklų stacionariuose skyriuose, gaudami kolūkio stipendijas. Be to, neakivaizdiniai būdu trys kolūkiečiai studijuoja aukštesiose mokyklose, du — technikumuose. Jaučiama tendencija, kad ir ateityje didžioji dalis mūsų kolūkiečių vaikų mielai rinksis tėvų profesijas. Antai, dabar su kolūkio stipendijomis kaimo profesinės technikos mokyklose mokosi 10 vaikų — būsimųjų mechanizatorių, tektinčių į vieną merginą — Loreta Platkevičiūtę — būsimąją melžimo operatorę.

Kai kas skundžiasi, jog į KPTM stoji daugiau silpnai besimokančių vaikų, prasti esą iš jų ir paruošiami mechanizatoriai. Ką gi, iš gausaus jaunų mechanizatorių ir

praktikantų būrio, trisdešimties siemet kolūkio laukuose ir dirbtuvėse, vienas kitas tikrai buvo nepakankamai pareigingas, sunkiai įvaldė techniką. Bet kai jaunoji pamaina gausi, tai ir labai stropių, sumanių vaikų šiame būryje įžiūrėjome ne vieną ir ne du. Rūpestingai kiekvieną dirvos kampelį įdirbdavo mechanizatorių sūnūs Edvardas ir Eugenijus Stalniai, neseniai baigę profesinę technikos mokyklą, greitai įsigijo tikslius technikos valdymo įgūdžius praktikantas Gintautas Meškauskas, Albinas Urbonavičius, Virginijus Marcinkevičius (pastarasis — irgi mechanizatoriaus sūnus). Jei kasmet tokios mechanizatorių pamainos sulauksime — bus kam valdyti patią sudėtingiausią laukų ir fermų techniką. Na, o dėl silpniau nusivokiančių apie mechanizmus ar nelabai drausmingų vaikų — tai ir juos dar ankštoka nurašyti į nevykėlius. Jei kolektyve didesnį poveikį jauniesiems turės dori, sumanūs vyresnieji draugai — reikia tikėtis, pergyvenę brandos sunkumus, vaikinai įstengs ištaisyti savo charakterių ydas, įsigyti didesnį meistriškumą.

Tenka pridurti, jog, apsprendžiant jauno žmogaus likimą, ne viską nulemia mūsų kolūkio valdybos siuntimas į vieną ar kitą mokyklą. Teko susidurti su tokiais atvejais: vaikas norėjęs tapti mechanizatorium, o mokyklos (konkrečiai, Troškūnų KPTM) vadovai jam peršą šaltkalvio specialybę. Mat, pastarųjų grupę sunkiau sukomplektuoti. Man rodosi, jog vertėtų jaunam žmogui įsigyti kuo platesnio profilio specialybę. Sumanus mechanizatorius, reikalui esant, galės sėkmingai darbuotis ir remonto tarnyboje.

Kas šiandien traukia jaunimą pasilikti kolūkyje? Nuostabaus grožio šilėlis, kalvos, upokšniai, apdainuoti Antano Baranausko? Žmogus niekada nebuvo abejingas gamtos grožiui, bet vargu ar tai buvo lemiamas veiksnys, paskatinęs jaunus žmones likti tėviškoje. Svarbiau, man rodosi, tai, kad centrinė kolūkio gyvenvietė — Slavenai — įsikūrusi netoli Anykščių. Todėl kolūkiečiams nesunkiai pasiekiamos būtinos aptarnavimo, prekybos įmonės kultūros įstaigos. Kai bus nutiestas naujas Anykščių — Kurklių plentas (o tai bus padaryta artimiausiais metais), priemiestiniu autobusu mūsų kolūkiečiai pasieks Baranausko aikštę per 10–15 minučių. Slavenai taps vos ne Anykščių priemiestiu.

Miesto artumas palengvins kai kurių — bet ne visų — kolektyvo socialinių problemų sprendimą. Gražesnio drabužio ar motociklo įsigyti žmogus nuvyks į rajono centrą, bet bus žymiai patogiau kasdienę duoną pirkti čia pat, Slavenuose. Todėl po dviejų metų gyvenvietėje numatome įvesti rikiuotą valgyklą-parduotuvę. Dar po metų čia pradės veikti vaikų darželis. Per artimiausius dvejus metus numatome pastatyti pirtį. Įgyvendinus šiuos sumanymus, slaveniškiai ne tik mažiau laiko sugaiš buities rūpesčiams, bet tam tikru mastu bus sprendžiama ir demografinė problema, nes naujuose statiniuose atsiras darbo ir moterims. Iki šiol, tenka pripažinti, pas mus vaikinų dirba gerokai daugiau, nei merginų: antai, 24 komjaunuolių šeimoje — tik 6 merginos bei jaunos moterys.

Kasmet gyvenvietėje numatome statyti po 2–3 gyvenamuosius namus. Tai, kad mechanizatorių, remontininkų profesijas renkasi mūsų žemdirbių sūnūs, palengvina kolūkio valdybai žmo-

nių aprūpinimą butais. Kai kurios jaunos kolūkiečių šeimos liks gyventi tėvų pensininkų namuose.

Per šį penkmetį numatome Slavenų gyvenvietėje įvesti į namus vandentiekį, atlikti nemažą aplinkos tvarkymo darbų. Apleistas senasis Slavenų parkas galėtų tapti žmonėms jaukia poilsiu vieta. Jį tvarkydami, neišsiversime be šefų — melioratorių — pagalbos. Jie žada nusausti užpelkėjusius parko kampelius, taip pat ir slėnesnes gyvenvietės vietas, atnaujinti tvenkinius.

Kad žmogaus kultūriniai poreikiai būtų geriau patenkiami, turime jam sudaryti galimybes turiningai praleisti laisvalaikį. Žemdirbių pomėgių diapazonas labai platus: vienas laisvalaikį skiria muzikai, kitas tuo laiku stengiasi įgyvendinti racionalizatorinį sumanymą, trečias po darbo skuba į sporto aikštelę. Visai šiai įvairiapusiškai veiklai palaipsniui kuriame materialinę bazę, panaudodami ir profsąjungos komiteto lėšas.

Mūsų kolūkiečiai naudojami bet kuria proga aplankyti įdomius renginius Anykščių kultūros rūmuose. Bet savo kultūros namai mums nemažiau reikalingi kolektyvo šventėms atžymėti, kolūkio saviveiklininkų talentams parodyti. Deja, iki šiol tinkamo pastato šiam tikslui neturime. Rekonstruoti senuosius kultūros namus, turint galvoje kitų penkmečio statybų masą — nelengvas uždavinys. Tačiau ir atidėlioti šio darbo nebegalime.

Pastaruoju metu pas mus atsirado nemaža krepšinio, teniso ir kitų sporto šakų entuziastų. Daugiausia laisvalaikio turime žiemą — vadinasi, treniruotėms ypač reikia salės. Išeitį radome, susitarę su Anykščių III vidurinė mokykla. Jos vadovai leidžia kolūkiečiams treniruotis erdvoje sporto salėje. Mes, savo ruožtu, pa-

dėjome mokyklai apipavidalinti šias patalpas, įsigyti vaizdinės agitacijos priemones.

Kaip ir kituose kolektyvuose, nebe naujiena mūsų žmonėms išvykos į broliškąsias respublikas, užsienio šalis. Bet ko dar labai pasigendame — poilsinių kelialapių vasarą. Nors įtemptas būna darbmetis, bet žmogų, daugelį metų stropiai dirbusį laukuose ar fermose, mes pasistengtume išleisti į poilsį pačiu gražiausiu metų laiku. Reikėtų į tai atsižvelgti mūsų profsąjungos aukštesnėms organizacijoms.

Kita problema — būtinumas suteikti kolūkiečiams reguliarias poilsio dienas. Nemažą šioje srityje esame nuveikę. Dauguma gyvulių augintojų, o žiemą — visi kolūkiečiai kas savaitę turi po 2 poilsio dienas. Tačiau kai kurių profesijų žmonėms poilsio dienos suteikiamos nereguliariai. Steksime, kad ir vasarą, jei orų sąlygos bus normalios, visi mūsų kolektyvo žmonės galėtų reguliariai pailsėti. Pagausėjus kvalifikuotų darbo rankų, tai bus įmanoma padaryti. Svarbu čia įveikti tam tikrus psichologinius barjerus. Ne kiekvienas mechanizatorius, išleistas poilsiauti, šiandien ryžtasi draugui patikėti sudėtingą techniką, bet, augant žmonių kvalifikacijai, stiprėjant jų žemininkiškam požiūriui į kolūkio turtą, ateityje tokias problemas išspręsim. Tuo labiau, kad mechanizatorių tarpusavio sutarimo bei pasitikėjimo pavyzdžiu ir šiandien galime rasti.

Mūsų užsibrėžti pertvarkymai, sprendžiant socialinius kolektyvo vystymo uždavinius, bus įgyvendinti tik tuo atveju, jei nuosekliai stiprės kolūkio ekonomika. Nemažą paramą šioje srityje mums

teikia valstybė. Iki šiol kolūkyje numeliuota tik 28 proc. žemės — naudmenų — palyginus su kitais rajono ūkiais, iš tiesų kuklus rodiklis. Šiame penkmetyje numatyta nusausti apie 450 ha kolūkio dirvų ir penkmečio pabaigoje drenuotos žemės sudarys bemaž pusę kolūkio naudmenų. Tai ypač padės mums intensyviai bulvininkystę. Kita didelė valstybės parama — jau minėto plento ir vidaus kelių tiesimas. Artimiausiais metais naujieji keliai padės mums tausoti transportą, taupyti kurą.

Per penkmetį numatome rekonstruoti didelį tvartą, išplėsti Kirkiliškių karvidę, sutvarkyti technikos laikymo aikštelę. Jau pirmąsias penkmečio metais rajono „Žemės ūkio technikos“ gamybinio susivienijimo KMK darbuotojai nemažą nuveikę, montuodami mechanizmų kompleksą rekonstruotose mūsų kiaulidėse.

Siekiame, kad darbo sąlygos fermose gerėtų, gamyba jose taptų rentabilė. Patyrėme, jog darbo sėkmę lemia padalinio vadovo patyrimas, jo sugebėjimas įgyvendinti darnią darbų rikiuotę. Nuosirdus žmonių santykiai, sklandžiai vyksta darbai kiaulių fermos kolektyve, kuriam vadovauja vedėja Stasė Krasauskienė. Neatsitiktinai kiaulienios gamybos rentabilumas pas mus pernai siekė 19 proc. ir buvo aukštesnis, negu kitose gyvulininkystės šakose. Tuo tarpu iš penimų galvijų pelno iki šiol neturėjome. Bėda — mažas šiai šakai vadovaujančių specialistų patyrimas. Tikimės, jog jauni žmonės, neseniai pradėję vadovauti šiam ir kitiems gamybos barams, palaipsniui įgis pasitikėjimą savo įgėmis, ryžtingiau išgyvendins negeroves, ras būdų produkcijos savikainai sumažinti. Tuo pačiu daugiau lėšų sukaupsime ir socialinių uždavinių sprendimui.

Poryt — respublikinis moterų suvažiavimas

Už gražų ir pilnavertį gyvenimą

Su dideliu džiaugsmu ir kūrybiniu entuziazmu respublikos moterys sutiko TSKP XXVI ir LKP XVIII suvažiavimų nutarimus, nuodugniai juos nagrinėja, negaili jėgų partijos nubėrėtiems uždaviniams įvykdyti. Visuotinio pritarimo susilaukė nauji partijos ir vyriausybės nutarimai, kuriuose numatyta daug priemonių šeimų, auginančių vaikų, pajamoms didinti, sudaryti geresnes sąlygas vaikų auklėjimui, paliginti motinų atostogas. Tai liečia kiekvieną šeimą.

Labai didelė moters pareiga būti gera motina. Tad nenuostabu, kad moterys masiniuose renginiuose pirmiausia pagerbiamos motivos, gerai auklėjančios savo vaikus. Mes didžiuojamės

dauglavalėmis motinomis. Didelę paramą joms teikia valstybė. Motinoms didvyrėms jau mokamos socialinės pensijos.

Moterys tarybos stengiasi, kad mūsų šeimos būtų tvirtos, darnios. Naudingais patarimais jaunavedžiams padeda žinomi pedagogai ir psichologai, juristai ir medikai. Darnių šeimų nariai pasidalija savo gyvenimo patirtimi, pamoko, kaip gražiai sutarti, padėti vieni kitiems. Tai labai svarbu. Juk kai šeimoje santarvė, žmogus geros nuotaikos, energingas — ir jam pačiam gerai sekasi, ir kitiems su juo gera.

Ruošiantis moterų suvažiavimui, įvyko daug gražių susitikimų, kuriuose buvo kalbama apie profesijų permamumą, apie tai, kad vaikai žinotų savo tėvų darbą, pažintų jų darbo kolektyvus, padėtų jiems. Gražūs ir prasmingi buvo dukry pasakojimai apie tai, kaip jos pakeitė mamą — melžėją ir tapo didelių gyvulininkystės kompleksų operatorėmis: kaip mamos dalijosi patirtimi, kaip jos išmokė vaikus dirbti. Šia kryptimi reikia pasidaryti dar daugiau ir efektyviau, kad jaunimas, ypač kaime, noriau ir drąsiau

aleitų pakeisti vyresniųjų višur, kur tik reikalingos darbo rankos ir žinios: į gamyklas, gyvulininkystės kompleksus ar fermas, dirbtuves, buitinių paslaugų centrus...

Labai džiugu, kad respublikoje gerėja ikimokyklinių įstaigų statyba kaime. Moterų tarybos turėtų dar atkakliau pakovoti, kad pasvaliečių pavyzdžiu šį penkmetį visuose respublikos ūkiuose būtų įsteigti vaikų lopšeliai-darželiai.

Moterys puikiai suvokia, kad viskas mūsų gyvenime turi būti gražu: ir pats žmogus, ir aplinka, kurioje tu gyveni, dirbi, ilsi. Rajonų moterų tarybos daug nuveikė, telkdamos visuomenę tvarkyti aplinką, gražinti mūsų buitį.

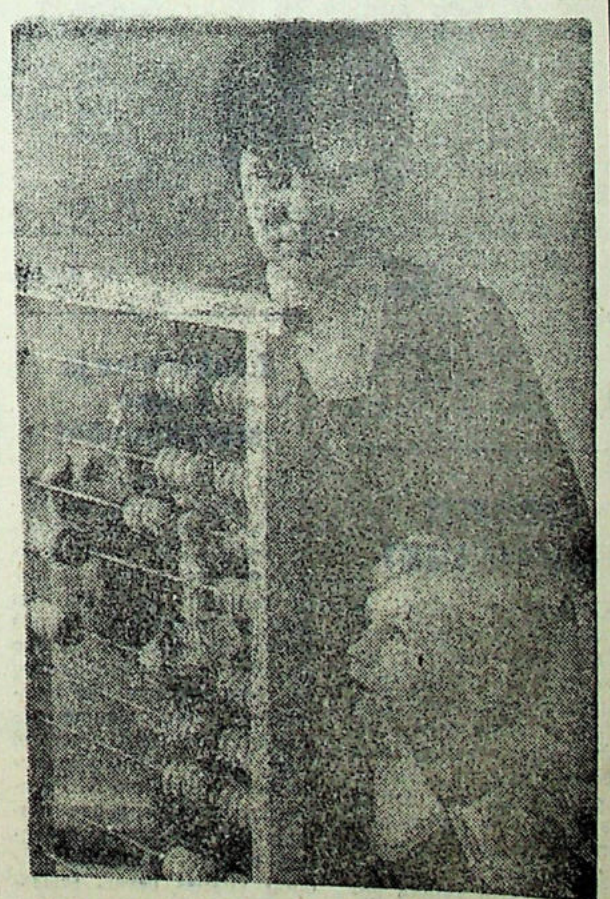
Respublikos moterų suvažiavimas įvyks baigiantis pirmiesiems vienuoliktos penkmečio metams. Vykdomi dideli ir prasmingi darbai.

Jų sėkmė priklauso nuo mūsų visų darbo, šeiminiško požiūrio į visus mūsų gyvenimo reiškinius. Ir mes, moterys, suprantame savo pilietinę ir patriotinę pareigą liaudžiai ir Tėvynei — gerai dirbti ir gražiai gyventi, to mokyti savo vaikus. Suvažiavime mes susu-

muosime didelių darbų rezultatus, aptarsime, kaip toliau aktyvinti moterų gamybinių ir visuomeninių veiklų. Moterų taryboms reikia toliau gerinti rūpinimąsi vaikais, jaunimu, jų dorovinių ir darbinio auklėjimo, kovoti už tvirtą šeimą, visokeriopai skatinti ir remti daugiavaikes šeimas, įvairiausiomis formomis sklepyti nepakantumą amoraliams atskirų asmenų poelgiams, kovoti su girtavimu. Ugdyti moterį — gerą motiną ir žmogą, darbščią gamybininkę ir aktyvią visuomenininkę, turinčią aktyvią poziciją įvairiapusiškame gyvenime — tokia pirmąsias moterų tarybų pareiga.

Siuo metu labai neramu pasaulyje. Kapitalistai žvangina ginklais, gasdina žmoniją branduoliniu karu. Mes, moterys, iš visos širdies pritariame taikiai mūsų partijos ir vyriausybės politikai. Savo atsidavusiu darbu, aktyvia visuomenine pozicija mes stiprinsime tarybinės Tėvynės galią, padarysime savo gyvenimą gražų ir pilnavertį.

Birutė Boreišienė
Respublikinės moterų tarybos pirmininkė
(ELTA)

Beveik tūkstantis respublikos vaikų šeštadieniais nelanko mokyklos. Tiesa, tai kol kas liečia šešiametius, kurie lanko eksperimentines paruošiamąsias klases būsimiesiems pirmaklasiams.

Eksperimentinių mokyklų tinklas respublikoje bus nuolat plečiamas. Iki penkmečio pabaigos pagal naują programą mokysis 20 tūkstančių vaikų.

NUOTRAUKOJE: Vilniaus 9-osios vidurinės mokyklos eksperimentinės klases mokytojos, Lietuvos KP XVIII suvažiavimo delegatės Vlados Urbonienės matematikos pamokoje.

V. Gulevičiaus nuotr. (ELTA)

Jam žintas P. Raudonikio vardas

Praėjusiame šimtmečiame 1869 m. Kavarske gimė Petras Raudonikis. Nelengva buvo Petriui. Mirus tėvams, pačiam anksti teko pelnytis duoną. Neturėdamas galimybių toliau mokytis, baigęs keturias gimnazijos klases, stojo dirbti mokiniu vaistinėje. 1894 m. Maskvoje jis sėkmingai išlaiko vaistinininko padėjėjo egzaminus ir ten ėmė dirbti vaistinėje. Tačiau už nelegalios literatūros platinimą 1898 m. buvo suimtas ir dviems metams ištremtas į Kaukazą. Jam teko ilgai rūpintis, kad gautų leidimą gyventi Maskvoje. Pagaliau sugrįžo į Maskvą. Dirbdamas vaistinėje, lankė paskaitas universitete ir eksternu išlaikė farmacijos fakulteto viso kurso egzaminus. Raudonikiui buvo suteiktas provizoriaus, t. y. farmacininko su aukštuoju išsilavinimu vardas.

Po dvejų metų, 1908 m. aisiais jis pats tapo universiteto dėstytoju, apgynęs disertaciją, kurioje išnagrinėjo kai kuriuos su teisine praktika susijusius chemijos klausimus.

1919 m. įkūrus Tarybų valdžią Lietuvoje, jis grįžo į tėviškę ir dirbo Liaudies švietimo komisariate. Kai Vilnių okupavo ponų Lenkija, jis persikėlė į Kauną ir ten organizavo ir įrengė

analitinę laboratoriją, kuriai vadovavo iki 1922 m. Jo iniciatyva Lietuvoje buvo organizuoti kursai provizorių padėjėjams.

Iš Kavarsko kilęs P. Raudonikis buvo vienu iš Lietuvos universiteto medicinos fakulteto su farmacijos skyriumi organizatorių. 1922 metais jam buvo suteiktas profesoriaus vardas.

Iki 1939 m. jis dėstė daugelį disciplinų farmacijos skyriuje. Tais metais jis išėjo į pensiją, tačiau 1940 m. Lietuvos TSR sveikatos apsaugos liaudies komisariato prašymu jis vėl Kaune organizavo analitinę laboratoriją.

1944 m. išvadavus Kauną iš vokiškųjų fašistų okupacijos, Petras Raudonikis vėl grįžo dirbti į universitetą, dėstė farmacijos fakultete.

Jūsų žemlėlio — farmacijos mokslų organizatoriaus Lietuvoje vardas įamžintas memorialine lenta, kuri yra Kauno medicinos instituto centriname pastate prie įėjimo į farmacijos fakulteto katedrą. Lentoje jūsų žemlėlio bareljefas ir užrašas: „Profesorius Petras Raudonikis 1869—1950 m. Aukštojo farmacijos mokslo Lietuvoje organizatorius. 1921—1950 m. kaedros vedėjas“.

V. Bržekis
Profesorius, medicinos mokslų daktaras

GEROS NUOTAIKOS ŠALTINIS

Prisimenu tokį epizodą... Pro „Svyturio“ kolūkio valgyklos duris išviro būrys jaunų žmonių — talkininkaujantys VISI studentai.

— Kaip papietavot? — priėjęs klausiu.

— Kaip restorane! Ir muzika groja... — pareiškė vienas.

Kai pasakiau, jog šiais metais „Svyturio“ kolūkio valgykla pripažinta geriausia rajone kolūkinė valgyklų tarpe, vienas iš studentų pridūrė:

— Ji galėtų būti pirmą ne tik rajone!

Su gera nuotaika iš valgyklos ėjo ir talkininkai, ir kolūkiečiai...

Iš išorės valgyklos pastatas niekuo nesiskiria nuo kaimyninių. Tačiau vos praveri jo duris, žvilgsnį tuoj pat sušildo jaukus interjeras. Prieini prie patiekalų išdavimo langelio, o čia pasitinka nuširdi šypsena.

— Ko pageidaujate? — klausia.

O pasirinkti yra ko. Beveik visada paruošiami du pirmieji patiekalai, trys antrieji. Stengiamasi patenkinti įvairiausius skonius. Ir svarbiausia — visa gaminti kokybiškai, skaniai.

Dešimtį metų šiai valgyklai vadovauja nuširdžiai mylinti savo darbą moteris — Stasė Kučienė.

— Nepasakysi, kad visuomet būna lengva, — pasakoja ji. — Ypač kai ūkyje

dirba talkininkai. Tada tenka per dieną paruošti daugiau kaip 300 porcijų. Gerai tik, kad darbo draugės Ona Asačiova ir Ona Juodviršytė yra darbščios, pareigingos, suprantančios mane iš pusės žodžio. Džiugu, jog daugelis lieka patenkinti valgykla, bet kitąsyk pasitaiko ir priekaištų. Ypač kai stinga šviežių daržovių. Kita vertus, iš prekybos tinklo gaunamos daržovės ne visada būna geros kokybės, o ir laikyti jas ilgesniam laikui neturim sąlygų. Čia, matyt, būtų geriausia išeitis — patiems auginti ūkyje keletą lysvių daržovių...

Valgykla tvirtai laugo į kaimo buitį, tapo būtina jos dalimi. Ne kartą didesnio darbymečio metu į valgyklą kolūkiečiai ir su šeima ateidavo, kad būtų galima sutaupti taip brangų žemdirbio laiką. O išeidami visada kuoj geriausiais žodžiais minėdavo valgyklos darbuotojų kolektyvą, kuriam vadovauja sumani šeimininkė Stasė Kučienė.

Tvarkinga ji ir namuose. Susumavus geriausius ūkyje tvarkomų sodybų konkurso rezultatus, pereinamasis prizas šįmet pateko į grožį ir tvarką mylinčių Jono ir Stasės Kučių rankas. Už gerą vadovavimą valgyklai, aktyvią visuomeninę veiklą „Svyturio“ kolūkio profsąjungos komitetas Stasei išrūpino galimybę pakeliauti po Ceko-

Autoriaus nuotraukoje: visada su šypsena pasitinka lankytojus „Svyturio“ kolūkio valgyklos vedėja Stasė Kučienė.

slovakijos Socialistinę ir Vokietijos Demokratinę respublikas.

...Iš valgyklos visada išeini su gera nuotaika. Ir ne vien todėl, kad buvę skanūs

patiekalai, bet, kad prie jų nemokamai gavai ir šypseną, ir šiltą žodį, kruopelę dvasinės šilumos.

A. Sudeikis

Nauju maršrutu

Didžiojo Tėvynės karo dalyvis J. Ziūra ir kiti Klikūnų, Mažeikiškių, Juškonų, Bijekių kaimų gyventojai pageidavo, kad autobusai Anykščiai — Utena, važiuojantieji per Klikūnų kaimą, kursuotų šiek tiek kitu maršrutu per Bičionis, Burbiškį, Klikūnų kaimą, kur geresnis vieškelis, nes kelias Kalėriai — Burbiškis per Cerniachovskio kolūkį pastaraisiais metais labai apleistas, kolūkio šiuo keliu mažai rūpinasi ir žiemą. Todėl dažnai dėl duobių, liūčių išplovų, užpustyto kelio šiuo maršrutu negali vykti autobusai ir gyventojai negali susisiekti su rajono centru.

Laiškas buvo nusiųstas Anykščių rajono vykdomajam komitetui ir Anykščių autotransporto įmonei. Rajono vykdomojo komiteto pirmininkas A. Budavičius redaktui pranešė: „Anykščių autotransporto įmonė kartu su Autokelių valdyba ir Autotransporto atliko kelio ruožo Anykščiai — Bičionys — Burbiškis — Klikūnai patikrinimą ir nustatė, kad autobusų eismas šiuo maršrutu galimas.“

Anykščių autokelių valdybai nurodyta įrengti Burbiškio gyvenvietėje prie parduotuvės autobusų sustojimo aikštelę, o Autotransporto įmonė įpareigota iki š. m. lapkričio 10 d. atldaryti maršrutą.

Kaip pranešė Autotransporto įmonės darbuotojai, autobusas šiuo maršrutu jau kursuoja nuo Spalio švenčių.

Tęsiamos šeimos tradicijos

Jau daugiau kaip 30 metų Anykščių mechanizuotoje kolonoje dirba Kazimiera ir Mykolas Radzevičiai. Kazimiera dirba darbininke, o Mykolas — elektriku. Nors abu ir pensijinio amžiaus, tačiau kolonoje dar tebeturiusia ir dabar. Tai nuširdūs, pareigingi ir kolektyvo gerbiami žmonės. Tur būt nesuklysiu pasakęs, jog Kolona Radzevičiams tapo antraisiais namais.

Mykolas Kolonoje pradėjo dirbti trejetu metų anksčiau už savo žmoną. Pradžioje dirbo pagalbinio darbininku prie Anykštos esančios hidroelektrinės statyboje. Vėliau elektromontieriu, elektrifikuojant Biržų, Pasvalio, Druskininkų, Utenos ir kitų rajonų gyvenvietes bei kitus

objektus. Kazimiera visą laiką dirbo Mechanizuotos kolonos bazėje. Abu yra komunistinio darbo spartuoliai ir ne kartą buvo apdovanoti Lietuvos TSR vyriausiosios gamybinės energetikos ir elektrifikavimo valdybos, Energetikos statybos tresto, Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto garbės bei padėkos raštais. Už ilgametį ir nepriekaištingą darbą Mykolas turi net 17 įvairių apdovanojimų. Kazimiera, nors turi kiek ir kuklesnį apdovanojimų kraitį, tačiau savo meile darbui gali būti pavyzdžiu

kitiems. Paprastai, darbščių tėvų būna darbščius ir vaikai. Taip yra ir Radzevičių šeimoje.

Prieš keletą metų kolonoje su pirmaisiais darbo įgūdžiais susipažino ir du vyresnieji Radzevičių sūnūs Vytautas ir Rimantas, kurie abu yra TSKP nariai ir dabar jau sėkmingai darbuojasi Anykščių melioracijos montavimo valdyboje bei Autotransporto įmoneje. Tai gerus prisiminimus palikę darbuotojai. Daug metų kolonoje išdirbo elektriku Mykolo brolis Povilas. Dar ir dabar čia sėkmingai triūsia

dvi Mykolo seserys: Ona Zarkanienė ir Vlada Umbrasienė.

Vyresniųjų brolių pavyzdžiu pasekė ir du jaunesnieji Radzevičių sūnūs Vladas ir Kęstutis. Pirmasis dirba prikabinėtoju, o antrasis — vairuotoju. Nors abu dar jauni, tačiau Kolonoje jau sėkmingai užsirekomenduoti, kaip darbščius, pareigingi ir drausmingi. Kolonoje susiformavo nauja ir darbšti vyresniosios kartos pamaina ir todėl nėra abejonės, jog darbininkiškos Radzevičių šeimos tradicijos bus tęsiamos toliau.

P. Pagareckas
Anykščių mechanizuotos kolonos vyresnis inžinierius

NELAIMĖ ĮSPĖJA

Prieš du mėnesius, atsitiktinai užkliudęs remontuojamą bulvių kombainą, sujungtą su veikiančiu suvirinimo aparatu, nuo elektros srovės žuvo „Puntuko“ kolūkio mechanizatorius Alvydas Cemaška. Skaudus įvykis verčia ūkio inžinerinės tarnybos žmones išsiaiškinti šios nelaimės priežastis ir imtis priemonių, kad panašių nelaimių neįvyktų ateityje.

Suvirinimo aparatas, kurį naudojo A. Cemaška kartu su darbo draugu Bronium Mikalajūnu, buvo techniškai netvarkingas ir todėl buvo nurodyta jo neekspluatuoti. Tačiau Kirkiliškių dirbtuvėse niekas atidžiai nekontroliavo, kaip panaudojami remonto mechanizmai bei įrenginiai. Mechanizatoriai įjungė

į elektros tinklą netvarkingą aparatą, nors nebuvo mokęsi suvirintojų specialybės ir nežinojo jo eksploatavimo taisyklių.

Tragiškas atsitikimas Kirkiliškiuose primena ir kitų rajono ūkių, įmonių vadovams, elektros energijos eksploatavimo tarnybų specialistams, jog nedera taikstyti su netvarka elektros ūkyje ir laukti, kol nelaimė pasibels į duris. Deja, tokių faktų, kai eksploatuojamos netvarkingos elektros linijos ir įrenginiai, pas mus dar pasitaiko. Valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto Anykščių rajono gamybiniame susivienijime iki šiol nėra darbuotojo, atsakingo už šios įmonės elektros ūkį. Šis su-

sivienijimas savavališkai prijungė prie elektros tinklo autobazės ir traktorių techninio aptarnavimo stotį. Kas gali garantuoti, kad kruopščiai nepatikrintose šio objekto elektros linijose, įrengimuose neįvyks avarijos? Jei šiame Susivienijime nebus laiku pasitvarkyta, tai, siekiant išvengti nelaimių, teks kai kuriems šios įmonės padaliniams nutraukti elektros energijos tiekimą.

Juozas Apacinka
Energinės realizavimo Anykščių poskyrio žemės ūkio grupės inspektorius

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1981. XI. 24

Buvo vasara, buvo atostogos.

P. Jurkšto nuotr.

Dar kartą apie individualią statybą

Kasmet vis daugiau namų iškyla Anykščių mieste ir rajono gyvenvietėse. Auga individualių statybų kvartalai. Galima tik pasidžiaugti, kai gyventojai rūpinasi pastatų grožiu... rūpestingai tvarko savo sklypus. Vasarą Anykščių miesto vykdymo komiteto sprendimu sudaryta komisija aplankė gerai ir labai gerai besitvarkančias sodybas ir buvo nustebinta jų gausumu. Susumavus individualaus sektoriaus aplinkos tvarkymo rezultatus, buvo nustatyta, kad geriausiai tvarkomos sodybos Anykščių mieste Kvarco, Zveju, Būgos, Salinio gatvėse. Tai Judickų, Pipirų, sodybos Kvarco gatvėje, Juodelių, Motiejūnų, Rukšų sodybos Zveju gatvėje, Pakalnių, Matiuškų sodybos Salinio gatvėje, Cerniauskių sodyba Kurklių gatvėje, Sniolių sodyba Būgos gatvėje, Jakniūnų sodyba Medžiotojų gatvėje ir daugelis kitų. Minėtuose sklypuose tvarkingai, laiku nudažomi, prižiūrimi pastatai, auginama graži veja, gėlės, dekoratyviniai krūmai bei kiti augalai. Visa tai suteikia jaukumo įspūdį, patraukia ne vieno anykštiečio akį.

Tačiau ne visu sodybų šeimininkai rūpestingai. Yra dar nemažai sklypų ir Anykščiųuo-

se, ir kitose vietovėse, kur švara ir tvarka mažai rūpi. Kiemai užgriozdinti savavališkai pastatytais pašūrimais, garažais, ne laiku perdažomi gyvenami namai, netvarkoma aplinka, dažniausiai nuo gatvės pusės sodinamas daržas. Reikia pasakyti, kad daugelis miestų gyventojų dar nežino, kad negalima įvertinti tvorą. Apvertimai gali būti užauginti tik iš dekoratyvinių krūmų. Apsileidimo pavyzdžių galima surasti Anykščių mieste Vienių, Taikos, Seimyniškių gatvėse, jų dar nemažai Kavarsko ir Troškūnų miestuose.

Laiku perdažykime statinius, rūpestingai prižiūrėkime aplinką. Sklypo neužstatykime laikiniais pastatais ar šiltnamiais be rajono architektų leidimo. Kas dėl šiltnamių statybos, tai nuo 1981 metų gegužės 14 d. pagal Ministrų Tarybos nutarimą Nr. 8 individualūs statytojai gali pasistatyti iki 20 kvadratinio m. apšildomą, kapitalinį šiltnamį, jeigu tam neprieštarauja priešgaisrinės ir sklypo užstatymo normos, ir laikiną šiltnamį iki 40 kvadratinio m. Visiems minėtiems šiltnamiams turi būti sudaryta techninė dokumentacija ir gautas leidimas statyti. Šiltnamiai, kurie savavališkai pastatyti, yra didesni, turi būti nugriauti. Panašūs reikalavimai yra

ir kitų statinių statybai. Okiniai pastatai miestų teritorijose leidžiami statyti iki 20 kvadratinio m. ir garažai individualiuose sklypuose iki 25 kvadratinio m. Techninė dokumentacija ir leidimai išduodami architektūros skyriuje, prieš tai individualiam statytojui gavus sprendimą iš savo miesto vykdomojo komiteto.

Nuo 1980 m., remiantis Ministrų Tarybos nutarimu, individualūs statytojai gali įsirengti gyvenamajame name patalpas iki 130 kv. metrų, tame tarpe iki 90 kv. metrų gyvenamo ploto, tačiau kai kurie statytojai dar nežino, kad norint įsirengti papildomą plotą, reikia turėti techninę dokumentaciją ir leidimą. Šiais metais pasitaikė keli atvejai, kai naujoje individualioje statyboje piliečiai perkėlė kai kurias pertvaras, nekreipdami dėmesio į projektą, manydami, kad leidžiama įsirengti patalpas iki 130 kv. metrų. Tai projekto pažeidimas — savavališka statyba.

Norint tvarkyti savo namus tiek viduje, tiek išorėje, būtina laikytis visų nustatytų reikalavimų, kuriuos pažeidžiant — pažeidžiami įstatymai, užstatymo normos, neatšizvelgiama į šiuolaikinius statybų reikalavimus ir architektūrą.

V. Butkuvienė
Rajono architektė

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONIŲ.

Stiprinkime kovą su girtavimu

Kadangi paskutiniauoju metu respublikoje padažnėjo atvejai, kai avarijos įvyksta dėl girtų kaltės, lapkričio 10–20 dienomis buvo suorganizuotas respublikinis reidas „Blaivumo kontrolė“. Mūsų rajono keliuose minėtas reidas vyko praėjusį trečiadienį, ketvirtadienį ir penktadienį. Jame, apimt, mūsų dalyvavo ir kaimyninių rajonų VRS darbuotojai. Reido metu buvo išaiškinta beveik 40 neblaivių įvairių transporto priemonių vairuotojų. Pakartotinai girtas vairuojas automobilį buvo sulaikytas „Svyturio“ kolūkio priešgaisrinės apsaugos viršininkas V. Sleikus ir jam, aišku, ilgam reikės atsisveikinti su vairuotojo pažymėjimu.

Ypač daug buvo sulaikyti girtų traktorininkų. Tai V. Maciulevičius iš Skiemonių, A. Pečiulionis iš Andriūškio, P. Stankevičius iš „Atelies“ kolūkių, S. Mikoliūnas iš Jakiškio tarybinio ūkio ir eilė kitų. Pažymėtina tai, kad girti traktorininkai ypač pavojingi keliuose, nes retas jų gerai žino eismo taisykles ir jų reikalavimus, laisvą jų intensyvaus elsmo

keliuose. Apart to, dažnai atvejais traktoristai neturi tvarkingų šviesos signalizacijos įrengimų, traktorininkai atlikinėja manevrus ne parodę posūkių signalų ir t. t. Tai ypač padidina pavojų. Kai kurie sulaikytieji elgėsi įžūliai. Tai pasakytina apie jokiškietį S. Mikoliūną.

Kolūkių ir tarybinių ūkių vadovai turėtų rimčiau kontroliuoti, kad ne vienas girtas traktorininkas neišvažiuotų iš technikos kiemo. Dabar užtikrinti tokią kontrolę nėra per sunku, nes ūkiuose dirba tik po keletą traktorių. Jei ūkio inžinerinė tarnyba rimtai rūpinsis eismo ir darbo saugumu, ne vienas traktorininkas girtas nebus išleistas į darbą.

Dar vis daug keliuose neblaivių vairuotojų. Antai, buvo sulaikyti girti vairuotojai transporto priemonės I. Cerškus iš Svėdasų kolūkio, A. Maneika — iš „Vienybės“, J. Barkauskas — iš Staškūniškio tarybinio ūkio ir daugelis kitų.

Kokį pavojų sudaro girtas vairuotojas kelyje — ne kartą buvo rašyta ir kartoti,

matyti, nėra reikalo. Norisi tik pabrėžti, kad neblaivus už vairo ypač pavojingas vėlyvą rudenį, kai matomumas blogas, kelio ir oro sąlygos nepalankios ir dėl to eismas sudėtingas, reikalaujantis vairavimo įgūdžių, vairuotojo veiksmų tikslumo, teisingo sąlygų įvertinimo.

Girtavimas apsimai yra didelė blogybė, o transporto priemonių vairavimas esant girtam yra tiesiog nusikalstama rizika savo ir kitų eismo dalyvių sveikata ar netgi gyvybei. Šitai visi puikiai žino, bet ne visiems užtenka pilietinės drąsos ar pareiškimo pašalinti nuo vairo apsvaigusį nuo alkoholio žmogų.

Praėjęs reidas parodė, kad kovą su vairuotojų girtavimu būtina reiklia sustiprinti. Ūkių dispečeriai, kiti asmenys, atsakingi už transporto naudojimą, turi reikliau tikrinti, ar vairuotojai, traktorininkai išvyksta ir grįžta iš darbo blaivūs.

Rajono VRS autoinspekcija, padedant automagėjams ir liaudies draugovinėms, ateityje dažniau ruoš reidus keliuose, griežčiau tikrina, kad niekas nevalnuotų mechaninio transporto priemonių neblaivūs.

A. Puzinas,
Z. Juozaitis

Kino žiurovi

OPERACIJOS „TERORAS“ ŽLUGIMAS

Tai tęsinys pasakojimo apie F. Dzeržinskį, kurį filme „Ypatingų žymių nėra“ pradėjo scenariistas J. Semionovas bei režisierius A. Bobrovskis.

Baigiantis pilietiniam karui, jauna Tarybų valstybė atsidūrė sunkioje ekonominėje padėtyje. Bada, suirutę papildė platus kontrrevoliucinio sabotažo ir diversijų tinklas. Pagrindinis anarchystų ir eserų paruoštos operacijos „Teroras“ smūgis buvo nukreiptas į transportą. Nuo bėgų virto sąstatai su grūdais, sprogė sandėliai ir tiltai. Priešai nusprendė perkirsti visas gyvybines arterijas, kad darbininkai ir kareiviai nebegautų maisto.

Veiksmas ekrane vystosi dviem linijom: parodoma kova su nusikalstamais elementais geležinkelio ir tarybinio žvalgo veikla prieš stovykloje, aiškinant diversantų agentūrą Maskvoje.

Kituose pramonės centruose.

F. Dzeržinskį vaidina lenkų aktorius K. Chamecas. Kituose vaidmenyse: A. Mironovas, G. Taratorkinas, S. Sakurovas, L. Kulaginai ir kiti. Bendra „Mosfilmo“, Lenkijos gamyba, dalyvaujant studijai „DEFA“ (VDR)).

BEGEMOTAS HUGAS

Vengrų ir amerikiečių gamybos multfilmas vaikams ir suaugusiems.

Kolibrio salų gyventojus ištiko nelaimė. Flamingo uoste pasirodė rykliai. Jie puldinėjo laivus, trukdė prekybą. Išmintingas Madžinas, Kolibrio salų sultonas, priėmė sprendimą. Begemotai! Tik jie gali išvaduoti šalį nuo ryklių. Begemotai buvo surasti ir atgabenti į uostą. Jie greit priprato naujoje vietoje ir greit susidorojo su rykliais. Miesto gyventojai dosniai atsilygino begemotams įmantriaisiais delikatesais, ypač jie pamilo patį mažiausią begemotą Hugo. Bėgo laivas, ir žmonės ėmė pamiršti savo išvadotojus. Dar daugiau — begemotai ėmė nusibodu... Ir kartą, pamiršę dėkingumą, žiauriai nužudė savo draugus.

Šios truputį nuanos pasakos autoriai dar kartą primena: mylėkite gyvūnus, rūpinkitės jais.

S. Jasiulionienė
Kino direktijos
redaktorė

Sportinė radijo pelengacija („Lapių medžioklė“) — viena populiariausių Anykščiųse techninio sporto šakų. „Lapių medžioklės“ sezono uždarymo pirmenybių metu Kuršėnuose anykštiečiai, vadovaujami SDAALR VISTM metodininkės L. Barisaitės, rajonų komandų tarpe iškovojo pirmąją vietą. Atsisveikinti į neblogus mūsų rajono sportininkų pasiekimus, neseniai Anykščiųse įsteigta Aukštojo sportinio meistriškumo mokyklos radijo pelengacijos sekcija.

J. JUNEVICIAUS nuotraukoje matome grupę anykštiečių, grįžusių iš sezono uždarymo varžybų (iš dešinės): Asta Stasiškaitė, individualioje daugiakovės įskaitoje merginų tarpe užėmusią IV vietą, Alvyda Mulevičienė ir Renatą Binkytę.

NIJOLEI NARKEVICIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi. Anykščių BGAK moterų ansamblis ir vadovas

GENOVAITEI SKARDZIUVIENEI
Reikiame nuoširdią užuojautą dėl mylimo tėvelio mirties. Troškūnų KPTM Nr. 2 darbuotojai

ONAI LATANAUSKIENEI
Liūdesio valandą, mirus mylimai sesutei, reikiame nuoširdią užuojautą. Traupio ryšių skyriaus darbuotojos

VANDAI TAMULEVICIENEI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, netekus brangios mamytės. Kaimynai

NIJOLEI NARKEVICIENEI
Giliaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi, reikiame nuoširdią užuojautą. BGAK administracija, pirminė partinė ir profsąjunginė organizacijos

Mokytojai BRONEI MALINAUSKIENEI
Mirus mylimai mamytėi, reikiame nuoširdią užuojautą. Viešųjų vidurinės mokyklos III klasės mokiniai ir jų tėveliai

GENOVAITEI SKARDZIUVIENEI
Dėl mylimo tėvelio mirties reikiame nuoširdią užuojautą. Troškūnų KPTM Nr. 2 moksleiviai

Redaktorius ST. VINCIONAS

Nuoširdžiai užjaučiame RICARDĄ KIRKŲ, mylimam tėveliui mirus. Anykščių MSMV vairuotojai

Klasės vadovui mokytoji GEDIMINUI VELUCIUI Nuoširdžiai užjaučiame Jus, tėveliui mirus. Auklėtiniai

Nuoširdžiai užjaučiame mokytoją GEDIMINĄ VELUTĮ, jo tėveliui mirus. Andriūškio aštuonmetės mokyklos mokytojų kolektyvas

Mirus mylimai seseriai, kaimynai JUOŽA KAVOLIUKA nuoširdžiai užjaučiame. Statybininkų gatvės namo Nr. 8 II laiptinės gyventojai.

Nuoširdžiai užjaučiame bendradarbę GENUTĘ SKARDZIUVIENĘ, tėveliui mirus. Anykščių greitosios med. pagalbos darbuotojai

RICARDUI KIRKUI Tariau nuoširdžius užuojautos žodžius ir liūdimę kartu dėl mylimo tėvelio mirties. MSMV dirbtuvių darbuotojų kolektyvas

NIJOLEI NARKEVICIENEI
Netekus brangaus žmogaus — mamytės, reikiame nuoširdią užuojautą. Kaimynai

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato. Tiražas 11.264 Uzsak. Nr. 1851
Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvs J. Janonio 31.
Indeksas 87262.